

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/23587,Falkowski-Grzegorz-Andrzej.html>
2022-01-19, 20:05

Falkowski Grzegorz Andrzej

Miejsce urodzenia Rataje

Grzegorz Andrzej Falkowski, ur. 1 VI 1938 w Ratajach k. Wąchocka. Absolwent Wydz. Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego (1968).

Data urodzenia 1-06-1938

1954 pomocnik monter w Miejskim Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji we Wrocławiu, 1956–1957 technik praktykant we Wrocławskim Przedsiębiorstwie Instalacji Przemysłowych, 1958–1961 inspektor techn. w Dzielnicowym Zarządzie Budynków Mieszkalnych Śródmieście we Wrocławiu, 1961–1964 inspektor techn. w Wydziale Budowlanym Wojewódzkiej Rady Narodowej tamże, 1965 inspektor techn. we Wrocławskim Przedsiębiorstwie Budowlanym Południe, 1965–1971 kierownik działu kontroli we Wrocławskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego nr 1, 1972–1982 radca prawny w Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego Petrobudowa w Płocku.

Od VIII 1980 w „S”, członek delegacji przedsiębiorstwa do MKS w Gdańsku, uczestnik spotkania z Lechem Wałęsą. IX 1980 współorganizator „S” w Petrobudowie (m.in. z inż. Bogdanem Siwkim, Martą Wasilewską, Kazimierzem Bońkowskim, Zofią Jankowską) oraz zebrania założycielskiego „S” z Wojciechem Wiścickim na czele. VIII 1980–13 XII 1981 nieoficjalny doradca KZ „S” w zakładzie, VIII 1980–12 XII 1981 autor i lektor audycji „S” w zakładowym radiowęźle. IX 1980–XII 1981 kolporter wydawnictw niezależnych przywożonych z Warszawy (kościół św. Marcina) i z Regionu Płockiego „S” (m.in. od Jarosława Kozaneckiego).

Od jesieni 1980–IV 1989 (po stanie wojennym sporadycznie) organizator spotkań działaczy i sympatyków „S” we własnym mieszkaniu (wśród gości Andrzej Gwiazda, Tadeusz Taworski, Jadwiga Mościcka i Janusz Mościcki, Elżbieta Ciska, Włodzimierz Szafranski, M. Wasilewska, Krzysztof

Nowakowski, Ewa Jaszczak, Stefan Zbigniew Cendrowski, Joanna Oniszczyk, Ryszard Ciarski, Edward Widuta i inni), omawianie, inicjowanie i podejmowanie przedsięwzięć patriotycznych i związkowych (m.in. ustawienie pamiątkowego krzyża przed kościołem św. Stanisława Kostki w Płocku, wykonanie tablicy ku czci ks. Jerzego Popiełuszki, ustalanie treści komunikatów drukowanych nast. w regionalnej prasie).

14 XII 1981 zatrzymany, przewieziony do aresztu KW MO w Płocku, przesłuchiwany, dzięki opinii lekarskiej dr Drzewieckiej wypuszczony przed północą. 1981–1983 kilkakrotnie bardzo dokładnie rewidowano jego dom oraz przyległy teren, 1981–1982 kilka razy wzywany na przesłuchania. 1982 współorganizator (z Włodzimierzem Szafrąńskim, Majką Żółtowską i Stefanem Cendrowskim) sekcji pomocy prawnej w Komitecie pomocy przy kościele św. Jana Chrzciciela w Płocku z ks. Tadeuszem Łebkowskim na czele (m.in. pomoc przy pisaniu odwołań od zwolnień z pracy dla działaczy „S”), aktywny uczestnik pomocy materialnej rodzinom osób represjonowanych (rozwożenie darów własnym samochodem).

31 I 1982 zwolniony z pracy, po odwołaniu przywrócony, nast. wskutek szykan sam zrezygnował z zatrudnienia w Petrobudowie. 1982 radca prawny Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Mieszkaniowych w Płocku, 1982–1983 Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Mleczarskich w Płocku, 1984–1991 w Miejskim Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji w Płocku. 1983 kilkakrotnie przywoził własnym samochodem z Warszawy (z kościoła św. Marcina) literaturę drugiego obiegu, a jednorazowo także aktorów (m.in. Katarzynę Łaniewską, Mirosława Konarowskiego) na mszę za Ojczyznę w kościele św. Stanisława Kostki w Płocku. 1983 pomoc rodzinom represjonowanych płockich działaczy „S”, organizacja kolonii w Łazach k. Żuromina dla dzieci osób represjonowanych. IV 1985 uczestnik manifestacyjnej głodówki protestacyjnej na plebanii kościoła Sanktuarium Matki Bożej w Głogowcu k. Kutna w intencji wypuszczenia na wolność internowanych i więzionych działaczy opozycji demokratycznej w Polsce.

1981 współautor statutu KIK w Płocku. 1991–2003 radca prawny w Cukrowni Mała Wieś, od 1992 w różnych przedsiębiorstwach, 1996–1998 w Wydziale Organizacji i Nadzoru w Urzędzie Wojewódzkim w Płocku, 1999–2007 (z przerwą X–XI 2003) w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie, Delegaturze-Placówce Zamiejscowej w Płocku, od 2003 na emeryturze, 2008–2013 dorywczo radca prawny w Regionie Płockim „S”. 1991–2007 wolontariusz udzielający pomocy prawnej przy pozwach o odszkodowania dla członków „S” za doznane represje.

Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności (2012).

1982–1988 rozpracowywany przez Wydz. III KW MO/WUSW w Płocku w ramach KE krypt. Ideolog.

Tadeusz Ruzikowski

[Płock](#), [Region Płock](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)